

Zenka Hlidka

upřímného Čecha, vždy a za každé okolnosti. Proč takových výpadů na tak zastouplého a již se nedivího vlastence, z jehož upřímného oka sli jen pravda a důvěra. Laskavě odpovízte, jsou-li Vám známy příčiny. — Otenářka ze St. Louis, Mo.

Odpověď Otenáři ze St. Louis. Chtěla-li jste s pozorností odpovědět pana Vráze, což zajisté jste sobě utvořila úsudek, co pan Vojta Beneš je a kam sáhá jeho sobeckost a slávomam a směr, jakým pracuje a jak se dovědí veškeri do důvěry jiných lidí. Kdo sledoval působení pana Beneše v celé osvobozovací akci, sledoval, že se sobikem a znamenitým konfliktářem a že snese u sebe lidi a jen takové stranníky, kteří jsou naštědri k jeho ústí. Je to etičtější mým sobikem, dokazuje fakt, že na krátko před vyhlášením války Německu Spojenými Státy, zajel si do Londýna v Anglii, aby tam přemluvil prof. T. G. Masaryka, by on dal mu plnou moc zastupovat ho (pana Masaryka) ve Spojených Státech. Prof. Masaryk však byl příliš velkým diplomatem, než aby se dal na takovou vějku chytit. A když to nešlo, snažil se p. Beneš všemožně, by lomýlní Češi za něj u profesora orodovali. A konečně když ani to nešlo, tak před jedním Čechem na ulici se strašně zlobil a pravil, že se vám praští, a že je hotov v hrnčíku chytit. — A když to nešlo, nechal se p. Beneš všemožně, by lomýlní Češi za něj u profesora orodovali. A konečně když ani to nešlo, tak před jedním Čechem na ulici se strašně zlobil a pravil, že se vám praští, a že je hotov v hrnčíku chytit. — Ze je kamoflažistou, jest faktem, neboť když byl mezi protestaty, chvilil jejich vznešené učení a jejich cíle a když byl mezi katolíky, pravil to samé, jakmile ale oitnul se mezi socialisty, tak si podal obě druhé strany. A že je stranníkem, dokazuje fakt, že ve svých přednáškách po Čechách a v uveřejněném článku v českých listech „Československá Amerika v boji za samostatnost“, avádí mezi jiným, že na českém severozápadě s listi čimých byla pouze „Osvěta Americká“ a z osob pouze Stanislav Šerpan. Zde jsem Vám podala, co já vím o p. Benešovi a z toho můžete seznat, proč p. V. Beneš nenesse takové lidi ve spolupráci, jako je vřhlavý estovatel, vůdčtator a upřímný Čech, pan E. St. Vráz. Dále můžete soudit z dopisu, jež zaslal pan Vrázovi a co odečtlo se v Londýně, že p. V. Beneš se učil vlastenečtví teprve od České Ameriky.

Odpověď Otenáři ze St. Louis. Chtěla-li jste s pozorností odpovědět pana Vráze, což zajisté jste sobě utvořila úsudek, co pan Vojta Beneš je a kam sáhá jeho sobeckost a slávomam a směr, jakým pracuje a jak se dovědí veškeri do důvěry jiných lidí. Kdo sledoval působení pana Beneše v celé osvobozovací akci, sledoval, že se sobikem a znamenitým konfliktářem a že snese u sebe lidi a jen takové stranníky, kteří jsou naštědri k jeho ústí. Je to etičtější mým sobikem, dokazuje fakt, že na krátko před vyhlášením války Německu Spojenými Státy, zajel si do Londýna v Anglii, aby tam přemluvil prof. T. G. Masaryka, by on dal mu plnou moc zastupovat ho (pana Masaryka) ve Spojených Státech. Prof. Masaryk však byl příliš velkým diplomatem, než aby se dal na takovou vějku chytit. A když to nešlo, snažil se p. Beneš všemožně, by lomýlní Češi za něj u profesora orodovali. A konečně když ani to nešlo, tak před jedním Čechem na ulici se strašně zlobil a pravil, že se vám praští, a že je hotov v hrnčíku chytit. — Ze je kamoflažistou, jest faktem, neboť když byl mezi protestaty, chvilil jejich vznešené učení a jejich cíle a když byl mezi katolíky, pravil to samé, jakmile ale oitnul se mezi socialisty, tak si podal obě druhé strany. A že je stranníkem, dokazuje fakt, že ve svých přednáškách po Čechách a v uveřejněném článku v českých listech „Československá Amerika v boji za samostatnost“, avádí mezi jiným, že na českém severozápadě s listi čimých byla pouze „Osvěta Americká“ a z osob pouze Stanislav Šerpan. Zde jsem Vám podala, co já vím o p. Benešovi a z toho můžete seznat, proč p. V. Beneš nenesse takové lidi ve spolupráci, jako je vřhlavý estovatel, vůdčtator a upřímný Čech, pan E. St. Vráz. Dále můžete soudit z dopisu, jež zaslal pan Vrázovi a co odečtlo se v Londýně, že p. V. Beneš se učil vlastenečtví teprve od České Ameriky.

Naše Beseda
CO PÍŠI ZE STARÉ VLASTI.
Manželé p. Al. Vančurovi, bydlící v čís. 1732 jižní 14. ulice, O máha, obdrželi z Čech od svých příbuzných dopis, který nám do ručičk k oltěráni — a poznámka ze jeho obsah bude jistě čtenáři na se čtenáře zajímat. Než čtěte.
Klatovy, 22. září 1919.

Polévka ze suchých hub.

Neob ve volně močit na dvě brsté suchých hub, mezi tím přeber a vyper malé koflíček malých krup, načech je neech a kouskem másla a patřičnou částkou vody vařit; potom tu černou vodu z hub slej, ještě jednou je vyper, pak na ně nalej trochu čisté vody, přidej k nim trochu usetřené zelené petralky, osol je a neech je též vařit; potom vodu z nich slej na kroupy; houby usetřej na drobno, dej je též ke kroupám a přilej ještě tolik vody, aby polévka nebyla ani řídká, ani příliš hustá, zapraží ji trochu bílou lilkou jáčkou a neech ji ještě povařit.
Houbovec se zeměčtvy.
Rozkrájej drobné mladší hřebky nebo houby, osol je a neech na máse dmit se zelenou petralkou a trochu pepře. Potom uvař malá zeměčtka na polovic a rozkráj je na listky. Nyní vymač mřsu nebo kufěneček čerstvým máslem, dej vospad vrstvu zeměčtvých listků, na ty vrstvu houbovku, pak zase vrstvu zeměčtka a zase houby, tak až je vše v másle; na vrch se to musí přikřítí pěkně urovnaným zeměčtvým listkem. Máš-li raky nebo krapové mláči, můžeš to jedním nebo druhým proložit, je to chutnější. Na čez rozklokej dvě nebo tři čata vejce v trochu mláče nebo smetaně, osol to trochu, polej tím ten houbovec. Poklad to po vrchu kousátky čerstvého másla a neech jej v troubě ještě vypécti; mláče nebo smotana nesmí přes něj přisahovat, síce by se rozbleptal. Na tabuli se dá s másou nebo s kufěnečkem.

Toto jsou vesměs postná houbové jídla a kdo chce, může použít buď stěra nebo jiného omastku ale houby a máslem jsou mnohem chutnější.
Polévka z čerstvých hříbků, nebo jiných hub.
Nakrájej čerstvé hříbky nebo houby na kousky a dobře vyper; dej je na repalku na kousek mísla, přidej k nim trochu usetřené zelené petralky, trochu soli a neech je pod pokličkou dusit; když se z nich voda začne ztrácet, dej je do hrnků, nalej na ně dobrou jáčku zapražené vody to lilk, mnohá-li polévky potřebuješ, a neech to ještě hodně povařit, na čez polévku vlej do mísy na usmažené žemličkové kostky.

Vážná paní Radová! Máme zde v našem městě též pracovní kroužek žen; pracovaly jsme zde jižně a bylo nás kolem 20; které jsme se uvolily navštěvovat schůze. Ale to trvalo jen nějaký čas, když pojednou se to začalo vlnit, žádná nechtěla poslouchat předsedu, říkáje, že jen ona dostane kredit za práci, kterou ony všechny konají. Dejte svůj úsudek. — Pracovnice.

Z KUCHYNE

Trubičky z máslového těsta, zvané cigarety.
Rozválej máslové těsto tenkouče, pouaž je jemně usetkaným o koflečním máslem, sbal je v tenké trubičky a nakrájej ji na kousky asi čtyři paley z délky; potři tyto kousky usetkaným vskem, obal ve strouhané houbce nebo kráječce a smaž v rozpáleném sádle do žloutava. Urovnej je pak

na ubrousek ve formě plativní neb "log-cabin" a polávej horké.
Polévka ze suchých hub.
Neob ve volně močit na dvě brsté suchých hub, mezi tím přeber a vyper malé koflíček malých krup, načech je neech a kouskem másla a patřičnou částkou vody vařit; potom tu černou vodu z hub slej, ještě jednou je vyper, pak na ně nalej trochu čisté vody, přidej k nim trochu usetřené zelené petralky, osol je a neech je též vařit; potom vodu z nich slej na kroupy; houby usetřej na drobno, dej je též ke kroupám a přilej ještě tolik vody, aby polévka nebyla ani řídká, ani příliš hustá, zapraží ji trochu bílou lilkou jáčkou a neech ji ještě povařit.
Houbovec se zeměčtvy.
Rozkrájej drobné mladší hřebky nebo houby, osol je a neech na máse dmit se zelenou petralkou a trochu pepře. Potom uvař malá zeměčtka na polovic a rozkráj je na listky. Nyní vymač mřsu nebo kufěneček čerstvým máslem, dej vospad vrstvu zeměčtvých listků, na ty vrstvu houbovku, pak zase vrstvu zeměčtka a zase houby, tak až je vše v másle; na vrch se to musí přikřítí pěkně urovnaným zeměčtvým listkem. Máš-li raky nebo krapové mláči, můžeš to jedním nebo druhým proložit, je to chutnější. Na čez rozklokej dvě nebo tři čata vejce v trochu mláče nebo smetaně, osol to trochu, polej tím ten houbovec. Poklad to po vrchu kousátky čerstvého másla a neech jej v troubě ještě vypécti; mláče nebo smotana nesmí přes něj přisahovat, síce by se rozbleptal. Na tabuli se dá s másou nebo s kufěnečkem.

Toto jsou vesměs postná houbové jídla a kdo chce, může použít buď stěra nebo jiného omastku ale houby a máslem jsou mnohem chutnější.
Polévka z čerstvých hříbků, nebo jiných hub.
Nakrájej čerstvé hříbky nebo houby na kousky a dobře vyper; dej je na repalku na kousek mísla, přidej k nim trochu usetřené zelené petralky, trochu soli a neech je pod pokličkou dusit; když se z nich voda začne ztrácet, dej je do hrnků, nalej na ně dobrou jáčku zapražené vody to lilk, mnohá-li polévky potřebuješ, a neech to ještě hodně povařit, na čez polévku vlej do mísy na usmažené žemličkové kostky.

EEZ "POKROK" BY SE MU VELICE STÝSKALO.

Jaké oblibe a přízni těší se čítání "Pokrok" mezi našimi krajanmi, nejlépe vyvitá z obsahu něž uvedeného dopisu. Podobného obsahu dopisy každého dne mláčenáčeji. Noví odběratelé stábe se s předplatným přiblaňují a stáří přivěrují loňsi se s dobrými svými přítelem jen tehdy, když jíz ve vysokém stáří chyběj zrak čtení jíz znenáhuče, anebo následkem nepřiznivých okolností náležej se v takovém stávy, že jim nelze v přítomně nejvyšší tísi předplatné obnoviti. Tito postyví si však, jakmile jen poněkud poměří toho jim dovolují, znovu loňad čtenář se hlásení, neboť bylo jim smutno bez obliběného jejich časopisu "Pokrok", který je se všemi nálostmi z celého světa i z jejich okolí seznamoval, v různých oborech dobrými úvodami poučovál a hojností zábavné četby ve volně jejich chvíli a za dlouhých večerů příjemně odveseloval. — Důkazem toho podávám ní sledující dopisy, které zde v plněm jejich znění uvádíme:

Bryan, Texas, 12. října 1919.

Čtení pánuvé! Příkladně posílám vám \$2.50, jako předplatné na "Nedělní Pokrok". Nemějte mně však za zlé, že jsem se se zasláním povinného obnosu opozdil. Stále jsem pilně zaměstnán, takže doma se zdržím velmi zřídka. Někde jsem tohde pak i na čtení málo času mně zbývá, přes to ale by se mně po "Pokroku" velmi stýskalo. — Letos bude mezi zdejším lidem čitelná bída, neboť jsme měli velmi špatnou úrodu. Bavily se ze 20 akrů sebere asi tak "bal", tak že ani za to abírání nestojí. Dostali jsme zde příliš mnoho deště a ještě nyní téměř každého třetího dne prší, takže korný rostou na stojat. Hovří i vepřový dobytek rovněž značně jest snížován mouchami a různými ohřivými hmyzem. Jsem již 65 roků starý, tak začíná býti ta práce pro mne namáhavou. S pozdravem na rodáci a všechny čtenáře, známám se v čestě —
Vojt. Strašecyka

Needville, Texas, 11. října 1919.

Vážení pánuvé! — Prosim o laskavé zastavení vašeho časopisu, jelikož mně finanční poměry ne dovolují předplatné obnoviti, neboť jsem letos následkem přílišného mokra neskldil žádnou úrodu. Jakmile ale můj jen trochu poměří tohdo dovolí, tak si jej opětně předplatím, neboť "Pokrok" jest vskutku dobrý časopis. S krajan-ským pozdravem zůstávám —
Jan Slováček

U svatého Vavřínce

Napsala Olga Pastrová.

Být v létě na Chodsku a nevidět pouť u svatého Vavřínce — to je asi tolik, jako být v říjně a nevidět paprce. A myslím, že je vše lidí, kteří v říjně opomenuli po-

divat se na jeselo, nešli hostů v letních šlech na Chodsku, kteří by opomenuli podivati se 10. srpna k sv. Vavřínce.
Je to jenom nějaký kopeček nad Domazlkem. Na jeho vrcholku skrývá se hezký malý kostelík mezi hokátým stromovím. Ale vlnitá a nebo hezký kousek země. Pošehnané Chodsko rozprostřá se, kam oko stačí, lánv krajliho o-bilí stídalí se na té plúše a lukami stávnatě zelenými a lesnatými kopci, a na jihu napadá vlnitá hradba Šumavy.
Na den sv. Vavřínce putují k němu hloučky z všech chodských vesnic. Vánde okolo vidí mezi poli a lukami červenati se sukno děvčat a žen.
Čím je pouť u sv. Antoničky moravského Slováčka, tím je — arovi ve zmešeném kaperním vydání — pouť u sv. Vavřínce Chodsku. Čechoti vidí krásné parádní kraje Chodck, pod říjným nebem, musíte se tam podivat, jinde už jich nevidíte.
Chodky jej arovi mají dosud všecky; některá má celou sbírku zástev, několik sokul, sárků atd. Ale všude vísi a leží celý rok pečil-vě uloženo ve skřínkách (kterým dávnio už ustoupily starodávně truhlice), aneho v komoře. Pro vsádní potřeby i pro obyčejnou neděli má Chodka šaty jiné. Všechní kat je síce také jakýsi kroj, ale z pravého dávného kroje zůstalo na něm parádní. Síje se z těchto pracích látek jako všude po venkově; má jenom jiný, charakteristický sárk. Sukně totiž neuvazuje se v pásu, nýbrž je opětřeno nahoré širokým límem, takže vystupuje vysoko pod prsa jako suk-ně empírůvá; a živučte je vždy krátké, jenom nad pás. Doplnje je vždy šátek na babku uvázaný, prostovlasé Chodky nikdy se neoděhní od svého šátku.
I v obyčejnou neděli nosí Chodky tento pokažený kroj kartonov-ý, ale ozdobený prýmky bílými, barevnými a błýskavými; jen zástěra, punočky a šátek na hlavu k němu jsou tytéž, jako při kroji starém, parádním. V tomto obyčej-ném svém ústrojí nedělní Chodka se ovšem líší od venkovanék krají jiných, takže ji poznáš na první pohled. Ale — není to "to pravé".
Proto vášní letní hosté spěcha-jí 10. srpna k sv. Vavřínce.
Letos se pouť u sv. Vavřínceka vydarila. Po studených a deštivých několika týdnech byla to první pravá letní neděle. Pod bez-uračnou oblohou se zlaté leskla pole se řadami žitných mandulů slunce pražilo, že se na poutníchích pot sléval. Ani nad Čerchovem nebylo mračen, a to už něco zna-mená, neboť slova básníky "Loží mraky vrané, leží nad Čerchovem" nejsou jen básnickým obrazem černé mraky leží nad nimi do o-pravdy pětadváct dnů do měsíce. A kdoby aspoň jen klidně, proto je naše Chodsko svěží, tak zelené, že horkaté častí připomínají alpské údolí. A vysvětlí-li slušičko přece, směje se Šumava vesela jako vykoupané dítě.
Neputovaly tedy k sv. Vavřínce-čkovi jen červené sukniče z okol-ních vesnic; přijely také kočáry a automobily. Na mádkém prostranství pod stromy kolem koster-la sešlo se tolik lidí, že to tam vypádnalo jako o Emauzské pouťi na Karlově náměstí.
Kraje, krásné kraje tam skute-ně se objevily. Mezi spoustou jin-ých žen v obyčejných nedělních "Flamiskách" dostavilo se v pravém starém kroji asi pětadváct žen a dívek. Bylo jich letos prý mnohem méně, než loni. Chodský kroj je těžký, teplý, a loni nebylo na den sv. Vavřínce takové vedro, jako letos.
Chodka ve svém starém kroji svátcením je zjev opravdu krásný. Kdyžbych směla charakterisovat dojem, jakým působí, slovem ří-zím: řešla bych, že je distinguo-vaná. Je v ní coo aristokratického, uslechtilého, hrěbo, jako ve tvářích pravých Chodů. Mnozí z vás pamatují se na Bittnera, který tak výborně dovedl stělesňova-ti role aristokrátů na Národním divadle. Nebyla to náhoda, že právě on dovedl to lépe, než kte-řkoliv jiný český herec. Byl ro-dem Chod, a prostý chodský se-dlák vypadá velmi často jako pře-vlečený hrabě. To je významné pro chodský lid; všedních plebej-ských tváří mezi ním téměř ne-vidíte.
Božena Němcová již napsala, že jsou Chodky vážné. Je to dosud pravda. Zejména mají-li na sobě svůj krásný kroj, chovájí se váž-

ně, skoro bych rekla důstojně. To platí i o mladých dívkách. Mnoh-átoť, jsou uvědomělé a proto nestydí se za svůj kroj, naopak jsou naň hrdy. Kdysi dávno, před lety, počaly jej už odkládat; ale ještě včas přišel díraček se svými "Psoldáveji", ještě včas přišla Národopisná výstava, a napravili Chodkám hlavu. Nyní kroj už na Chodsku nevyhyné. Nebude se arovi nositi stábe, ale jako slavnost-ní šat bude jej každá chodská žena i dívka mít schovaný na ko-moře. Tradice je tomu, kdo učel je nehl. A poněvadž dnes je po křtoch poptávka i ve městech, lidové mučení toto už nevyhyné.

Na pouť u sv. Vavřínce bylo několik děvčat v rukávcích a mnoho žen ve špenzech. Několik žen učelo přes obyčejný černý vlněný šátek uvázané bílé vyšívané pleny, zřejmě červené vřapované suk-ně, ozdobené dole kol dokola pr-strými "baborkami", hedvábně kvěťované šátečky, lesklé kvěťové zástěry svířily v slunci jako barvy na obrazech Čpkových. — Skoda jen, že se vlnouli tu a tam i na tyto kroje falešný ton. Dvě-řata nezastrkují si již konce šátku napřed za šněrovačku, nýbrž nechávají je viset a převazují je kol pásu pestrou stůžkou.
Tyto stučky jsou slovácké, prá-vě tytéž, jaké nosí pražské mladé dívky ke svým slováckým krojům. A vysvětlila jsem si to snadno: víděla jsem před tím "pod lou-bičkem" na domažlickém náměstí oběhad, kde tyto slovácké stuhy pestřily se za výkladu sklěňů, vá-blice chodská děvčata ke koupě. — Klebta továrně vyráběného "svě-řázu".
Okukovaly jsme Chodky u sv. Vavřínce pozorné se všech stran, a dnošty se na ně nadívaly, sly jsme si prohlédnout také boudy na pouťi. Byl v nich perník, pout-ních perník, vše po několik vále-čných let zakázáno.
Ale očí naše udívené upíraly se na to, co spatřily: místo lusarů na komi viděly — perníkovec cyk-listy, a místo perníkovec panenek — Sokoly. Perník, který nejděle a nejkonservativněji zachovával staré svoje svérázné ozdůbky po celých Čechách, že "zachovávané lidové kroje a jiné lidové umění" z toho vyrábějí máš perníkovi cyklisty!
Vracej se od sv. Vavřínceka, snažila jsem se představit si, jak to bude krásné, až Chodky a Slo-váčky v původních svých křtojích budou na svých poutích kupovat svým letorostům perníkovec auto-mobily a aeroplány.
O pokroku, jsi někdy krutý!

MARNOTRATNOST.

F. L. G. I. S.

Velkopřeseda paní Historie po-dala proti Spojeným Státům žalobu pro marnotratnost, a obvine-ní to bylo čas od času dokázáno, jak v životě národu, tak i jed-notlivce. Od 50 do 60 procent všeho ovoce a zelenin, vypěstova-ných ve Spojených Státech, byla zahážena, neschopností zachova-ti je pro trh. Užívaní půdy stojí dnes \$500,000,000. Přeš pól-bilionu dolarů škody jest ročně způsobeno sklizni na ovocných stromech, obilí v skladištích a na dobytku škodlivým hmyzem, hlo-

deci, mouchami, klíštení a jiným morem, čemž mohlo býti zabráněno.

Však toto marnotratnictví ne-bylo větší a rozšířenější, nežli mřhlání kapitálem, vloženým do ne-jistých a podvodných spekulací. Tisíce Američanů pracovalo, se-trňilo a odřídalo si mnohé, jen aby byli o své, těžce vydělané peníze okřindlováni lidmi, kteří je vyzbuzovali ku rychlému zbohat-nutí a prodali jim bezcenné důlní, nebo zavodňovací hondy, falešné tovarní akcie a jiných podniků humbukářských, kde humbukáři vzali vdovin groš právě tak la-skavě a bezohledně, jako bčou přijem fenešlníka neb rolníka.

Vážné rolnické časopisy do-staly tisíce dopisů a dotazy jejich čtenářů, ohledně takových pod-niků. Nabízejí se akcie od petro-levě až ku vzducholodím a podá-vají důkazy, že švindlři pracují a bezpříkladným úspěchem v rolní-ckých distriktech. Tito švindlři ne-byli spokojeni se starou me-thodou! Již dávno naučil se ame-riický farmáři chránit se před zlat-yými eihlami a před kontraktem na soubor knih, které vlastně by-ly směnkami.

Podle Josefa Chapmana, místo-pres. Northwestern National banky v Minneapoly, švindlři za-vedli školy, aby vyvíčili agenty pro oběhad s Liberty Bondy, jež by vyměnili farmářům za podvodně a bezcenné akcie. Tak dobře, jako lupě pokladem studuje dů-kladně každý nový vynález na o-chranu před lupiči, právě tak stu-duje švindlři, aby předkládali ochranu proti němu a dělůka neb rolníka.

Ani nejsou tyto operace obme-zeny na rolnické distrikty pouze. Guvernér New Yorku, Smith, poz-val jedenáct finančníků k vyšetřování a navržení zpřobu, jak chrániti vkladatele ve státě proti zátopě akcií pochybné a více než pochybné ceny.

„Ale je tu jedna ochrana, proti níž švindlři s akciemi jest úplně bezmocným. Je to ukládání pen-ěz ve vládních jistotách. Zde je přiležitost neobmenezaná. Úsporná známky, válečné známky, poklad-niční certifikáty a Liberty Bondy dávají příležitost k jistému a výnosnému uložení peněz bez o-hledu na výšku obnosu.

Amerika nikdy nepotřebovala tak nutně kapitál, jako nyní v přítomně hospodářské krizi. Pre-sident Wilson pravil, že situace je tak vážná a plna nebezpečných možností, jako kdykoliv během války. Mrlbat kapitál národa, až uloženy v Liberty Bondech nebo nashromážděny praktickým spo-rením, naučeným během války, je trochu méně zločinem.

Americký lid může nejen udržeti kapitál uloženy, ale i zvěřiti ho státním a vytrvalým ukládáním ve vládních jistotách. Kupujte válečné úsporné známky!

Útěcha.

"Citance: "Co, ten vlak ještě ne-přijede?"
Nádražní portýř: "I uklidnej se jen. Jejich listek pláti pro třicet dní, tak nemá na spěch."

DEVĚT Z DESITI

chráněných nedobrá býti svůj pávod v nečetné krve zaviněné oslabeným státem životního ústrojí.

DRA. PETRA
HOBOKO
nemě zohé rovná v dodávání své životnímu ústrojí, zlepšoval krve, vybudovával soustavu. Jest to starý, jednoduchý bylinný prostředek a obsahuje nicméně jehno, než to vám bude prospívati.
Neteřte se po něm lékárník, jelikož ho mají na prodej pouze zvláštní jednotel.
O další podrobnosti pišz se
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
2501-17 Washington Blvd.
CHICAGO, ILL.
(V Kanadi se dořídí here etc.)

Puritan mouka

ZÁRUKA — Spotřebujte plný pytlík, a nepodaří-li se vám upéci nejlepší chléb, jaký jste kdy pečili vraťte prázdný pytlík svému obchodníkovi, jenž nahradí vám bez námitek vaše peníze.
Odborně mletá z nejlepší pšenice v Americe.
Všichni groceristé ji mají na skladě.

WELLS-ABBOTT-NIEMAN CO.
Schuyler, Neb.

ně, skoro bych rekla důstojně. To platí i o mladých dívkách. Mnoh-átoť, jsou uvědomělé a proto nestydí se za svůj kroj, naopak jsou naň hrdy. Kdysi dávno, před lety, počaly jej už odkládat; ale ještě včas přišel díraček se svými "Psoldáveji", ještě včas přišla Národopisná výstava, a napravili Chodkám hlavu. Nyní kroj už na Chodsku nevyhyné. Nebude se arovi nositi stábe, ale jako slavnost-ní šat bude jej každá chodská žena i dívka mít schovaný na ko-moře. Tradice je tomu, kdo učel je nehl. A poněvadž dnes je po křtoch poptávka i ve městech, lidové mučení toto už nevyhyné.

Na pouť u sv. Vavřínce bylo několik děvčat v rukávcích a mnoho žen ve špenzech. Několik žen učelo přes obyčejný černý vlněný šátek uvázané bílé vyšívané pleny, zřejmě červené vřapované suk-ně, ozdobené dole kol dokola pr-strými "baborkami", hedvábně kvěťované šátečky, lesklé kvěťové zástěry svířily v slunci jako barvy na obrazech Čpkových. — Skoda jen, že se vlnouli tu a tam i na tyto kroje falešný ton. Dvě-řata nezastrkují si již konce šátku napřed za šněrovačku, nýbrž nechávají je viset a převazují je kol pásu pestrou stůžkou.

Tyto stučky jsou slovácké, prá-vě tytéž, jaké nosí pražské mladé dívky ke svým slováckým krojům. A vysvětlila jsem si to snadno: víděla jsem před tím "pod lou-bičkem" na domažlickém náměstí oběhad, kde tyto slovácké stuhy pestřily se za výkladu sklěňů, vá-blice chodská děvčata ke koupě. — Klebta továrně vyráběného "svě-řázu".

Okukovaly jsme Chodky u sv. Vavřínce pozorné se všech stran, a dnošty se na ně nadívaly, sly jsme si prohlédnout také boudy na pouťi. Byl v nich perník, pout-ních perník, vše po několik vále-čných let zakázáno.
Ale očí naše udívené upíraly se na to, co spatřily: místo lusarů na komi viděly — perníkovec cyk-listy, a místo perníkovec panenek — Sokoly. Perník, který nejděle a nejkonservativněji zachovával staré svoje svérázné ozdůbky po celých Čechách, že "zachovávané lidové kroje a jiné lidové umění" z toho vyrábějí máš perníkovi cyklisty!

Vracej se od sv. Vavřínceka, snažila jsem se představit si, jak to bude krásné, až Chodky a Slo-váčky v původních svých křtojích budou na svých poutích kupovat svým letorostům perníkovec auto-mobily a aeroplány.
O pokroku, jsi někdy krutý!

MARNOTRATNOST.

F. L. G. I. S.
Velkopřeseda paní Historie po-dala proti Spojeným Státům žalobu pro marnotratnost, a obvine-ní to bylo čas od času dokázáno, jak v životě národu, tak i jed-notlivce. Od 50 do 60 procent všeho ovoce a zelenin, vypěstova-ných ve Spojených Státech, byla zahážena, neschopností zachova-ti je pro trh. Užívaní půdy stojí dnes \$500,000,000. Přeš pól-bilionu dolarů škody jest ročně způsobeno sklizni na ovocných stromech, obilí v skladištích a na dobytku škodlivým hmyzem, hlo-

deci, mouchami, klíštení a jiným morem, čemž mohlo býti zabráněno.

Však toto marnotratnictví ne-bylo větší a rozšířenější, nežli mřhlání kapitálem, vloženým do ne-jistých a podvodných spekulací. Tisíce Američanů pracovalo, se-trňilo a odřídalo si mnohé, jen aby byli o své, těžce vydělané peníze okřindlováni lidmi, kteří je vyzbuzovali ku rychlému zbohat-nutí a prodali jim bezcenné důlní, nebo zavodňovací hondy, falešné tovarní akcie a jiných podniků humbukářských, kde humbukáři vzali vdovin groš právě tak la-skavě a bezohledně, jako bčou přijem fenešlníka neb rolníka.

Vážné rolnické časopisy do-staly tisíce dopisů a dotazy jejich čtenářů, ohledně takových pod-niků. Nabízejí se akcie od petro-levě až ku vzducholodím a podá-vají důkazy, že švindlři pracují a bezpříkladným úspěchem v rolní-ckých distriktech. Tito švindlři ne-byli spokojeni se starou me-thodou! Již dávno naučil se ame-riický farmáři chránit se před zlat-yými eihlami a před kontraktem na soubor knih, které vlastně by-ly směnkami.

Podle Josefa Chapmana, místo-pres. Northwestern National banky v Minneapoly, švindlři za-vedli školy, aby vyvíčili agenty pro oběhad s Liberty Bondy, jež by vyměnili farmářům za podvodně a bezcenné akcie. Tak dobře, jako lupě pokladem studuje dů-kladně každý nový vynález na o-chranu před lupiči, právě tak stu-duje švindlři, aby předkládali ochranu proti němu a dělůka neb rolníka.

Ani nejsou tyto operace obme-zeny na rolnické distrikty pouze. Guvernér New Yorku, Smith, poz-val jedenáct finančníků k vyšetřování a navržení zpřobu, jak chrániti vkladatele ve státě proti zátopě akcií pochybné a více než pochybné ceny.

„Ale je tu jedna ochrana, proti níž švindlři s akciemi jest úplně bezmocným. Je to ukládání pen-ěz ve vládních jistotách. Zde je přiležitost neobmenezaná. Úsporná známky, válečné známky, poklad-niční certifikáty a Liberty Bondy dávají příležitost k jistému a výnosnému uložení peněz bez o-hledu na výšku obnosu.

Amerika nikdy nepotřebovala tak nutně kapitál, jako nyní v přítomně hospodářské krizi. Pre-sident Wilson pravil, že situace je tak vážná a plna nebezpečných možností, jako kdykoliv během války. Mrlbat kapitál národa, až uloženy v Liberty Bondech nebo nashromážděny praktickým spo-rením, naučeným během války, je trochu méně zločinem.

Americký lid může nejen udržeti kapitál uloženy, ale i zvěřiti ho státním a vytrvalým ukládáním ve vládních jistotách. Kupujte válečné úsporné známky!

Útěcha.

"Citance: "Co, ten vlak ještě ne-přijede?"
Nádražní portýř: "I uklidnej se jen. Jejich listek pláti pro třicet dní, tak nemá na spěch."